

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2016/1178

2016 m. birželio 10 d.

kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos dėl tarpuskaity prievolės techninių reguliavimo standartų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai (EVPRI) yra pranešta apie ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaityta leista atlikti tam tikroms pagrindinėms sandorio šalims, klases. Kiekvienos iš tų klasių atveju EVPRI įvertino esminius kriterijus, kuriais remiantis joms taikoma tarpuskaityta prievolė, įskaitant standartizacijos lygį, apimtį ir likvidumą, ir galimybę gauti kainodaros informaciją. Siekdama bendro sisteminės rizikos sumažinimo tikslo, EVPRI nustatė ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių, kurioms turėtų būti taikoma tarpuskaityta prievolė pagal Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatytą procedūrą, klases;
- (2) ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių sutartys gali būti vertinamos pastovia tariamąja suma, kintama tariamąja suma arba sąlygine tariamąja suma. Pastovios tariamosios sumos sutarčių tariamoji suma per sutarties galiojimo laikotarpį nesikeičia. Kintamos tariamosios sumos sutarčių tariamoji suma per sutarties galiojimo laikotarpį keičiasi nuspėjamu būdu. Sąlyginės tariamosios sumos sutarčių tariamoji suma per sutarties galiojimo laikotarpį keičiasi nenuspėjamu būdu. Sąlyginės tariamosios sumos padidina ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių sutarčių kainodaros ir rizikos valdymo sudėtingumą, todėl pagrindinėms sandorio šalims sudėtingiau atlikti jų tarpuskaitytą. Į šią ypatybę reikėtų atsižvelgti apibrėžiant ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių, kurioms turi būti taikoma tarpuskaityta prievolė, klases;
- (3) nustatant, kurių klasių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims turėtų būti taikoma tarpuskaityta prievolė, reikėtų atsižvelgti į ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, sudarytų su padengtų obligacijų emitentais ar su padengtų obligacijų draudimo fondais, specifinį pobūdį. Šiuo atžvilgiu ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaityta prievolė pagal šį reglamentą, klasės neturėtų apimti sutarčių, sudarytų su padengtų obligacijų emitentais ar su padengtų obligacijų draudimo fondais, jeigu jos atitinka tam tikras sąlygas;
- (4) skirtingoms sandorio šalims reikia skirtingų laikotarpių, kad jos galėtų nustatyti tvarką, būtiną ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaityta prievolė, tarpuskaitytai atlikti. Siekiant užtikrinti, kad ta prievolė būtų tvarkingai ir laiku įvykdyta, sandorio šalys turėtų būti suskirstytos į kategorijas, į kurias patenkančioms pakankamai panašioms sandorio šalims tarpuskaityta prievolė būtų taikoma nuo tos pačios datos;
- (5) pirma kategorija turėtų apimti tiek finansų, tiek ne finansų sandorio šalis, kurios šio reglamento įsigaliojimo datą yra bent vienos atitinkamos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitytos narės dėl bent vienos klasės ne biržos palūkanų normos išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaityta prievolė, nes tos sandorio šalys jau turi patirties ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitytos srityje ir jau yra

⁽¹⁾ OL L 201, 2012 7 27, p. 1.

užmezgusios ryšius su tomis pagrindinėmis sandorio šalimis dėl bent vienos iš tų klasių tarpuskaity. Į šią pirmą kategoriją taip pat turėtų patekti ne finansų sandorio šalys, kurios yra tarpuskaity narės, nes jų patirtis ir pasirengimas atlikti tarpuskaity per pagrindinę sandorio šalį yra panašūs į tai kategorijai priklausančių finansų sandorio šalių;

- (6) antra ir trečia kategorijos turėtų apimti į pirmą kategoriją neįtrauktas finansų sandorio šalis, sugrupuotas pagal jų teisinių ir veiklos pajėgumų ne biržos išvestinių finansinių priemonių srityje lygį. Pagal veiklos, susijusios su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, lygį reikėtų diferencijuoti finansų sandorio šalių teisinių ir veiklos pajėgumų lygį, todėl reikėtų nustatyti kiekybinę ribą, pagal kurią sandorio šalys būtų skirstomos į antrą ir trečią kategorijas, remiantis agreguota vidutine išvestinių finansinių priemonių, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaity, mėnesio pabaigos tariamąja suma. Ta riba turėtų būti nustatyta tinkamu lygiu, kad būtų galima atskirti mažesnius rinkos dalyvius ir kartu atsižvelgti į prie antros kategorijos priskiriamą reikšmingą riziką. Riba taip pat turėtų būti suderinta su tarptautiniu lygmeniu sutarta riba, susijusia su garantinės įmokos reikalavimais išvestinėms finansinėms priemonėms, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaity, siekiant padidinti reguliavimo konvergenciją ir apriboti reikalavimų laikymosi išlaidas sandorio šalims. Kaip ir tuose tarptautiniuose standartuose, nors paprastai riba taikoma grupės lygmeniu, atsižvelgiant į galimą pasidalytą riziką grupėje, investicinių fondų atveju riba turėtų būti taikoma atskirai kiekvienam fondui, nes fondo išipareigojimams paprastai neturi įtakos kitų fondų ar jų investicijų valdytojo išipareigojimai. Taigi riba turėtų būti taikoma atskirai kiekvienam fondui tol, kol fondo nemokumo ar bankroto atveju kiekvienas investicinis fondas sudaro visiškai atskirtą ir tikslinį turto fondą, kuris nėra užtikrintas, garantuotas ar remiamas kitų investicinių fondų ar paties investicijų valdytojo;
- (7) Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyta finansų sandorio šalių apibrėžtis neapima tam tikrų alternatyvaus investavimo fondų (AIF), nors jiems būdingas tam tikro laipsnio veiklos pajėgumas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutačių srityje, panašus į AIF, kuriuos ta apibrėžtis apima, pajėgumą. Todėl AIF, priskiriami prie ne finansų sandorio šalių, turėtų būti įtraukti į tas pačias sandorio šalių kategorijas kaip ir AIF, priskiriami prie finansų sandorio šalių;
- (8) ketvirta kategorija turėtų apimti į kitas kategorijas neįtrauktas ne finansų sandorio šalis, atsižvelgiant į jų mažesnę patirtį ir veiklos pajėgumus, susijusius su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pagrindinės sandorio šalies tarpuskaity, palyginti su kitų kategorijų sandorio šalimis;
- (9) nustatant datą, kurią tarpuskaity prievolė turi įsigalioti pirmai kategorijai priklausančioms sandorio šalims, reikėtų atsižvelgti į tai, kad jos gali neturėti jau užmegztų reikalingų ryšių su pagrindinėmis sandorio šalimis dėl visų klasių, kurioms taikoma tarpuskaity prievolė. Be to, šiai kategorijai priklausančios sandorio šalys yra prieigos prie tarpuskaity paslaugų punktas sandorio šalims, kurios nėra tarpuskaity narės; numatoma, kad įsigaliojus tarpuskaity prievolei klientų tarpuskaity arba netiesioginių klientų tarpuskaity mastas labai išaugs. Galiausiai, šiai pirmai sandorio šalių kategorijai tenka reikšminga ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaity jau atliekama, dalis, o kai įsigalios šiame reglamente nustatyta tarpuskaity prievolė, sandorių, kurių tarpuskaity reikės atlikti, kiekis labai padidės. Todėl pagrįstas laikotarpis, per kurį pirmos kategorijos sandorio šalys galėtų pasirengti papildomų klasių tarpuskaity, taip pat klientų tarpuskaity ir netiesioginių klientų tarpuskaity masto padidėjimui ir prisitaikyti prie padidėjusio sandorių, kurių tarpuskaity reikės atlikti, kiekio, turėtų būti šeši mėnesiai;
- (10) nustatant datą, kurią tarpuskaity prievolė įsigalioja antros ir trečios kategorijos sandorio šalims, reikėtų atsižvelgti į tai, kad dauguma iš jų igis galimybę naudotis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis tapdamos tarpuskaity nario klientėmis arba netiesioginėmis klientėmis. Šis procesas gali trukti 12–18 mėnesių, priklausomai nuo sandorio šalių teisinių ir veiklos pajėgumų ir jų pasirengimo lygio sudarant sutačių tarpuskaity būtinus susitarimus su tarpuskaity nariais;
- (11) nustatant datą, kurią tarpuskaity prievolė įsigalioja ketvirtos kategorijos sandorio šalims, reikėtų atsižvelgti į jų teisinius ir veiklos pajėgumus ir mažesnę patirtį, susijusius su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pagrindinės sandorio šalies tarpuskaity, palyginti su kitų kategorijų sandorio šalimis;
- (12) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutačių, kurias sudaro trečiojoje valstybėje įsteigta sandorio šalis ir kita Sąjungoje įsteigta sandorio šalis, kurios priklauso tai pačiai grupei, yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą ir kurioms taikomos atitinkamos centralizuoto rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros,

tarpuskaits prievolės taikymo pradžios datą reikėtų atidėti. Atidėjus taikymą turėtų būti užtikrinta, kad ribotą laikotarpį toms sutartims nebūtų taikoma tarpuskaits prievolė, kol nėra įgyvendinimo aktų pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 2 dalį, taikomų šio reglamento I priede nurodytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims ir susijusių su jurisdikciją turinčia teritorija, kurioje įsteigta ne Sąjungos sandorio šalis. Kompetentingos institucijos turėtų galėti iš anksto patikrinti, ar tas sutartis sudarančios sandorio šalys priklauso tai pačiai grupei ir atitinka kitas grupės vidaus sandoriams taikomas sąlygas pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012;

- (13) kitaip nei ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurių sandorio šalys yra ne finansų sandorio šalys, atveju, kai ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių sandorio šalys yra finansų sandorio šalys, Reglamente (ES) Nr. 648/2012 reikalaujama taikyti tarpuskaits prievolę sutartims, sudarytoms po pranešimo EVPRI, kuris pateikiamas po to, kai pagrindinei sandorio šaliai suteikiamas leidimas atlikti tam tikros klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaits, tačiau iki datos, kurią įsigalioja tarpuskaits prievolė, jeigu tai pateisina likęs tokių sutarčių terminas tarpuskaits prievolės įsigaliojimo datą. Toms sutartims taikant tarpuskaits prievolę turėtų būti siekiama užtikrinti vienodą ir nuoseklų Reglamento (ES) Nr. 648/2012 taikymą. Kai paskelbiama, kad tam tikrai ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių klasei taikoma tarpuskaits prievolė, tai turėtų padėti siekti finansinio stabilumo ir sumažinti sisteminę riziką, taip pat užtikrinti vienodas sąlygas rinkos dalyviams. Todėl minimalus likęs terminas turėtų būti nustatomas tokio lygio, kuriuo būtų užtikrinama, kad tie tikslai būtų pasiekti;
- (14) prieš įsigaliojant techniniams reguliavimo standartams, kurie priimami pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 5 straipsnio 2 dalį, sandorio šalys negali numatyti, ar jų sudaromoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims būtų taikoma tarpuskaits prievolė tą datą, kai prievolė įsigalios. Šis netikrumas turi reikšmingą poveikį rinkos dalyvių gebėjimui tiksliai įkainoti savo sudaromas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, nes sutartims, kurių tarpuskaits atlieka pagrindinė sandorio šalis, taikoma skirtinga įkaito tvarka nei toms, kurių tarpuskaits pagrindinė sandorio šalis neatlieka. Jei išankstinė ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, sudarytų prieš įsigaliojant šiam reglamentui, tarpuskaits būtų taikoma neatsižvelgiant į jų likusį terminą tarpuskaits prievolės įsigaliojimo datą, galėtų būti apribotas sandorio šalių gebėjimas tinkamai apdrausti savo rinkos riziką ir arba būtų padarytas poveikis rinkos veikimui bei finansiniam stabilumui, arba joms būtų užkirstas kelias užsiimti įprasta veikla apdraudžiant ją kitomis tinkamomis priemonėmis;
- (15) be to, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, sudarytoms po šio reglamento įsigaliojimo ir prieš įsigaliojant tarpuskaits prievolei, tarpuskaits prievolė neturėtų būti taikoma tol, kol tų sutarčių sandorio šalys negalės nustatyti, kuriai kategorijai jos priklauso ir ar tarpuskaits prievolė joms taikoma dėl konkrečios sutarties, įskaitant jų grupės vidaus sandorius, ir tol, kol jos negalės nustatyti būtinos tvarkos, kad tas sutartis galėtų sudaryti atsižvelgdamos į tarpuskaits prievolę. Todėl, siekiant toliau užtikrinti tvarkingą rinkos veikimą ir stabilumą, taip pat vienodas sąlygas sandorio šalims, reikėtų laikyti, kad toms sutartims neturėtų būti taikoma tarpuskaits prievolė, neatsižvelgiant į jų likusius terminus;
- (16) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, sudarytoms po pranešimo Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, kuris pateikiamas po to, kai pagrindinei sandorio šaliai suteikiamas leidimas atlikti tam tikros klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaits, tačiau iki datos, kurią įsigalioja tarpuskaits prievolė, tarpuskaits prievolė neturėtų būti taikoma, jei sutartys nėra labai svarbios sistemei rizikai arba jei toms sutartims taikant tarpuskaits prievolę kitu atveju galėtų kilti pavojus vienodam ir nuosekliam Reglamento (ES) Nr. 648/2012 taikymui. Sandorio šalies kredito rizika, susijusi su ilgesnių terminų ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių sutartimis, išlieka rinkoje ilgiau nei rizika, susijusi su trumpų likusių terminų ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių sutartimis. Jei tarpuskaits prievolė būtų taikoma trumpų likusių terminų sutartims, sandorio šalims tektų mažinamos rizikos lygiui neproporcinga našta. Be to, trumpų likusių terminų ne biržos palūkanų normų išvestinės finansinės priemonės sudaro palyginti nedidelę visos rinkos dalį, taigi atitinka palyginti nedidelę dalį visos su šia rinka susijusios sisteminės rizikos. Todėl minimalūs likę terminai turėtų būti nustatyti tokio lygio, kuriuo būtų užtikrinta, kad sutartims, kurių likęs terminas yra ne ilgesnis nei keli mėnesiai, tarpuskaits prievolė nebūtų taikoma;
- (17) trečios kategorijos sandorio šalims tenka palyginti ribota bendros sisteminės rizikos dalis, o jų teisiniai bei veiklos pajėgumai ne biržos išvestinių finansinių priemonių srityje yra mažesni nei pirmos ir antros kategorijų sandorio šalių. Esminiai ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių elementai, įskaitant ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurioms taikoma tarpuskaits prievolė ir kurios yra sudarytos prieš tai prievolei įsigaliojant, kainodarą, turės būti pritaikyti per trumpus laikotarpius siekiant įtraukti tarpuskaits, kuri

bus atliekama tik praėjus keliems mėnesiams nuo sutarties sudarymo. Šis išankstinės tarpuskaitytos procesas susijęs su svarbiais tų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių kainodaros modelio pritaikymais ir dokumentų pakeitimais. Trečios kategorijos sandorio šalys turi labai ribotą galimybę įtraukti išankstinę tarpuskaitytą į savo ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis. Todėl taikant tarpuskaitytą tų sandorio šalių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, sudarytoms prieš įsigaliojant tarpuskaitytos prievolės, galėtų būti apribotas jų gebėjimas tinkamai apdrausti savo riziką ir arba būtų padarytas poveikis rinkos veikimui bei stabilumui, arba joms būtų užkirstas kelias užsiimti įprasta veikla, jei jos nebegalės apsidrausti. Todėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, sudarytoms trečios kategorijos sandorio šalių iki datos, kurią įsigalioja tarpuskaitytos prievolės, tarpuskaitytos prievolės neturėtų būti taikoma;

- (18) be to, tai pačiai grupei priklausančių sandorio šalių sudarytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims tarpuskaityta gali būti netaikoma, jei laikomasi tam tikrų sąlygų, kad nebūtų apribotas grupės vidaus rizikos valdymo procesų veiksmingumas ir taip nebūtų trukdoma siekti bendro Reglamento (ES) Nr. 648/2012 tikslo. Todėl grupės vidaus sandoriams, kurie atitinka tam tikras sąlygas ir yra sudaryti iki datos, kurią tiems sandoriams įsigalioja tarpuskaitytos prievolės, tarpuskaitytos prievolės neturėtų būti taikoma;
- (19) šis reglamentas grindžiamas EVPRI Komisijai pateiktais techninių reguliavimo standartų projektais;
- (20) EVPRI surengė atviras viešas konsultacijas dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais grindžiamas šis reglamentas, išnagrinėjo galimas su jais susijusias sąnaudas ir naudą, paprašė, kad Vertybinių popierių ir rinkų suinteresuotųjų subjektų grupė, įsteigta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹⁾ 37 straipsnį, pateiktų savo nuomonę, ir pasikonsultavo su Europos sisteminės rizikos valdyba,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaitytos prievolės, klasės

1. I priede nustatytų klasių ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms taikoma tarpuskaitytos prievolės.
2. I priede nustatytos ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasės neapima sutarčių, sudarytų su padengtų obligacijų emitentais ar su padengtų obligacijų draudimo fondais, jeigu tos sutartys atitinka visas šias sąlygas:
 - a) jos yra naudojamos tik siekiant apdrausti draudimo fondą nuo palūkanų normos ar valiutų nesutapimo, susijusio su padengta obligacija;
 - b) jos yra įregistruotos ar įrašytos padengtos obligacijos draudimo fonde pagal nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius padengtas obligacijas;
 - c) jos nėra nutraukiamos padengtų obligacijų emitento ar draudimo fondo pertvarkymo ar nemokumo atveju;
 - d) sandorio šalies, sudariusios ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartį su padengtų obligacijų emitentais ar su padengtų obligacijų draudimo fondais, reitingas yra bent lygiavertis padengtų obligacijų turėtojų reitingui, išskyrus atvejus, kai sandorio šalis, sudariusi ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartį su padengtų obligacijų emitentais ar su padengtų obligacijų draudimo fondais, yra įsipareigojimų nevykdanti ar paveikta šalis arba kai ji atsisako lygiavertio reitingo;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

- e) padengta obligacija atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 129 straipsnio reikalavimus ir jai taikomas bent 102 % teisės aktais nustatytas užtikrinimo reikalavimas.

2 straipsnis

Sandorio šalių kategorijos

1. Taikant 3 ir 4 straipsnius, sandorio šalys, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė, skirstomos į šias kategorijas:
 - a) 1 kategoriją, apimančią sandorio šalis, kurios šio reglamento įsigaliojimo datą dėl bent vienos iš šio reglamento I priede arba Komisijos deleguotojo reglamento 2015/2205 ⁽²⁾ I priede nurodytų ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasių yra bent vienos pagrindinės sandorio šalies, kuriai iki tos datos suteiktas leidimas arba kuri yra pripažinta atlikti bent vienos iš tų klasių tarpuskaitą, tarpuskaitos narės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 14 dalyje;
 - b) 2 kategoriją, apimančią 1 kategorijai nepriklausančias sandorio šalis, priklausančias grupei, kurios agreguota vidutinė išvestinių finansinių priemonių, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, mėnesio pabaigos neapmokėta bendroji tariamoji suma 2016 m. sausį, vasarį ir kovą viršija 8 mlrd. EUR, ir kurios yra:
 - i) finansų sandorio šalys arba
 - ii) alternatyvaus investavimo fondai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES ⁽³⁾ 4 straipsnio 1 dalies a punkte, kurie nėra finansų sandorio šalys;
 - c) 3 kategoriją, kuriai priklauso 1 arba 2 kategorijoms nepriklausančios sandorio šalys, kurios yra:
 - i) finansų sandorio šalys arba
 - ii) alternatyvaus investavimo fondai, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies a punkte, kurie nėra finansų sandorio šalys;
 - d) 4 kategoriją, kuriai priklauso ne finansų sandorio šalys, nepriklausančios 1, 2 arba 3 kategorijai.
2. Siekiant apskaičiuoti grupės agreguotą vidutinę mėnesio pabaigos neapmokėtą bendrąją tariamąją sumą, nurodytą 1 dalies b punkte, įtraukiamos grupės visos išvestinės finansinės priemonės, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, įskaitant išankstinius valiutos keitimo sandorius, apsikeitimo sandorius ir valiutos apsikeitimo sandorius.
3. Jei sandorio šalys yra alternatyvaus investavimo fondai, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies a punkte, arba kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB ⁽⁴⁾ 1 straipsnio 2 dalyje, šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta 8 mlrd. EUR riba taikoma individualiai fondo lygmeniu.

3 straipsnis

Tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo datos

1. Sutarčių, priklausančių vienai iš I priede nustatytų ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasių, atžvilgiu tarpuskaitos prievolė įsigalioja:
 - a) 2017 m. vasario 9 d. 1 kategorijos sandorio šalims;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2015 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2205, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos dėl tarpuskaitos prievolės techninių reguliavimo standartų (OL L 314, 2015 12 1, p. 13).

⁽³⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

⁽⁴⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

- b) 2017 m. liepos 9 d. 2 kategorijos sandorio šalims;
- c) 2018 m. vasario 9 d. 3 kategorijos sandorio šalims;
- d) 2019 m. liepos 9 d. 4 kategorijos sandorio šalims.

Jeigu sutartį sudaro dvi sandorio šalys, priklausančios skirtingoms sandorio šalių kategorijoms, data, kurią tos sutarties atžvilgiu įsigalioja tarpuskaity prievolė, yra vėlesnioji data.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a, b ir c punktų, jei sutartys priklauso vienai iš I priede nustatytų ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasių ir jas sudaro tai pačiai grupei priklausančios sandorio šalys, kurios nėra 4 kategorijos sandorio šalys, kai viena sandorio šalis yra įsteigta trečiojoje valstybėje, o kita – Sąjungoje, tų sutarčių atžvilgiu tarpuskaity prievolė įsigalioja:

- a) 2019 m. liepos 9 d., jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 2 dalį atitinkamos trečiosios valstybės atžvilgiu nepriimtas sprendimas dėl lygiavertiškumo to reglamento 4 straipsnio tikslais, taikomas šio reglamento priede nurodytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, arba
- b) vėlesnę iš toliau nurodytų datų, jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 2 dalį atitinkamos trečiosios valstybės atžvilgiu priimtas sprendimas dėl lygiavertiškumo to reglamento 4 straipsnio tikslais, taikomas šio reglamento I priede nurodytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims:
 - i) praėjus 60 dienų nuo sprendimo dėl lygiavertiškumo, priimto pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 2 dalį atitinkamos trečiosios valstybės atžvilgiu to reglamento 4 straipsnio tikslais ir taikomo šio reglamento I priede nurodytoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, įsigaliojimo;
 - ii) tarpuskaity prievolės įsigaliojimo datą pagal 1 dalį.

Ši nukrypti leidžianti nuostata taikoma, tik jei sandorio šalys atitinka šias sąlygas:

- a) trečiojoje valstybėje įsteigta sandorio šalis yra finansų sandorio šalis arba ne finansų sandorio šalis;
- b) Sąjungoje įsteigta sandorio šalis yra:
 - i) finansų sandorio šalis, ne finansų sandorio šalis, finansų kontroliuojančioji bendrovė, finansų įstaiga arba papildomas paslaugas teikianti įmonė, kuriai taikomi atitinkami rizikos ribojimo reikalavimai, o a punkte nurodyta sandorio šalis yra finansų sandorio šalis; arba
 - ii) finansų sandorio šalis arba ne finansų sandorio šalis, o a punkte nurodyta sandorio šalis yra ne finansų sandorio šalis;
- c) abi sandorio šalys yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 3 straipsnio 3 dalį;
- d) abiem sandorio šalims taikomos atitinkamos centralizuotos rizikos vertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros;
- e) Sąjungoje įsteigta sandorio šalis raštu pranešė savo kompetentingai institucijai, kad a, b, c ir d punktuose nustatytos sąlygos yra tenkinamos, ir per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo gavimo datos kompetentinga institucija patvirtino, kad tos sąlygos yra tenkinamos.

4 straipsnis

Minimalus likęs terminas

- 1. 1 kategorijos finansų sandorio šalių atveju minimalus likęs terminas, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, tarpuskaity prievolės įsigaliojimo datą yra:
 - a) 15 metų sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos iki 2016 m. spalio 9 d. ir priklauso I priedo 1 lentelėje nurodytoms klasėms;

- b) 3 metai sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos iki 2016 m. spalio 9 d. ir priklauso I priedo 2 lentelėje nurodytoms klasėms;
 - c) 6 mėnesiai sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos 2016 m. spalio 9 d. arba vėliau ir priklauso I priedo 1 arba 2 lentelėje nurodytoms klasėms.
2. 2 kategorijos finansų sandorio šalių atveju minimalus likęs terminas, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, tarpuskaitytos prievolės įsigaliojimo datą yra:
- a) 15 metų sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos iki 2016 m. spalio 9 d. ir priklauso I priedo 1 lentelėje nurodytoms klasėms;
 - b) 3 metai sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos iki 2016 m. spalio 9 d. ir priklauso I priedo 2 lentelėje nurodytoms klasėms;
 - c) 6 mėnesiai sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos 2016 m. spalio 9 d. arba vėliau ir priklauso I priedo 1 arba 2 lentelėje nurodytoms klasėms.
3. 3 kategorijos finansų sandorio šalių ir finansų sandorio šalių sudarytų sandorių, nurodytų šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje, minimalus likęs terminas, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, tarpuskaitytos prievolės įsigaliojimo datą yra:
- a) 15 metų sutartims, kurios priklauso I priedo 1 lentelėje nurodytoms klasėms;
 - b) 3 metai sutartims, kurios priklauso I priedo 2 lentelėje nurodytoms klasėms.
4. Jeigu sutartį sudarė dvi finansų sandorio šalys, priklausančios skirtingoms kategorijoms, arba dvi finansų sandorio šalys, dalyvaujančios 3 straipsnio 2 dalyje nurodytuose sandoriuose, minimalus likęs terminas, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį straipsnį, yra taikomas ilgesnysis likęs terminas.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. birželio 10 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Ne biržos palūkanų normų išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė, klasės

1 lentelė

Fiksuotos ir kintamos palūkanų normų apsikeitimo sandorių klasės

Identifi- kavimo numeris	Rūšis	Bazinis indeksas	Atsiskaity- mo valiuta	Terminas	Atsiskaitymo valiutos rūšis	Pasirinkimas	Tariamasis sumos rūšis
C.1.1	Fiksuota ir kintama	NIBOR	NOK	28 d. – 10 m.	Viena valiuta	Ne	Pastovi arba kintama
C.1.2	Fiksuota ir kintama	WIBOR	PLN	28 d. – 10 m.	Viena valiuta	Ne	Pastovi arba kintama
C.1.3	Fiksuota ir kintama	STIBOR	SEK	28 d. – 15 m.	Viena valiuta	Ne	Pastovi arba kintama

2 lentelė

Išankstinių palūkanų normų sandorių klasės

Identifi- kavimo numeris	Rūšis	Bazinis indeksas	Atsiskaity- mo valiuta	Terminas	Atsiskaitymo valiutos rūšis	Pasirinkimas	Tariamasis sumos rūšis
C.2.1	FRA	NIBOR	NOK	3 d. – 2 m.	Viena valiuta	Ne	Pastovi arba kintama
C.2.2	FRA	WIBOR	PLN	3 d. – 2 m.	Viena valiuta	Ne	Pastovi arba kintama
C.2.3	FRA	STIBOR	SEK	3 d. – 3 m.	Viena valiuta	Ne	Pastovi arba kintama